

чеше на ореха. Най-последно там стана цяла ливада. Баша ми я разора и я засея с просо. Някакво животно се научи да яде просото. Тати направи едно лопало, та да уплаши животното. То минало и бутнало лопалото. Лопалото рекло „лоп“, и изкочил един шоп с дълга вила, па рекжл: „Воденичарйо, не се подигравай сжс сиромашкото момче, а му дай питата, иначе ще заиграе вилата!“

Воденичаря. — (смее се) Да си живо, момче малко! Майсторски я нагласи и си питката спаси!

УРЕДНА БАБА.

Народна песен.

Бог да убие петлето,	Нещо врякна в тавата.
Че е рано попяло,	Викна баба до Бога:
Та сжбуди бабата,	„Тичайте, бре селяни,
Да замеси зелника.	Кой с тояга, кой с вила —
Пуста баба уредна —	Звяр се мушнал в зелника!“
Де шо види все слага.	Сжбраха се селяни,
Не достигна водата.	Разкжсаха зелника,
И баба се затече,	Извадиха от него:
От реката донесе,	Стара жаба кекава
Та тестото домеси.	И на дяда гашите,
Метна в пеща зелника.	И на баба сукманя.